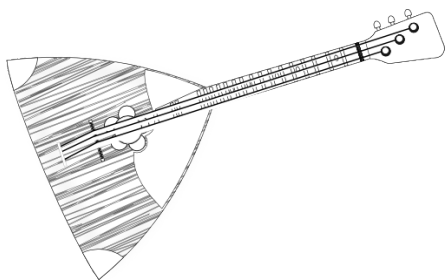

Πώς η μπαλαλαίκα, χάρη στους κακούς ανθρώπους, βρέθηκε σε αυτόν τον κόσμο

Μια φορά κι έναν καιρό, πριν από 300 χρόνια, τον 17ο αιώνα, η γιαγιά Ντόμρα ήταν ακόμα σε αυτόν τον κόσμο. Είχε ένα μακρύ ξύλινο σώμα και ένα όμορφο, μεγάλο, στρογγυλό κεφάλι. Και μακάρι, αγαπημένα μου παιδιά, να μπορούσατε να ακούσετε τον ήχο της! Καταλάβατε αμέσως σε τι διάθεση βρισκόταν, αν είχατε το θάρρος να πάτε σπίτι ή να μείνετε έξω λίγο ακόμα!

Λόγω του όμορφου ήχου της, οι καλοί άνθρωποι την έφερναν συχνά στην πόλη. Τους άρεσε να παίζουν τα 4 έγχορδα της, τραγουδούσαν μαζί της, απλά, με τη γιαγιά Ντόμρα ήταν πάντα διασκεδαστικό! Αυτοί οι άνθρωποι συχνά φορούσαν διαφορετικές στολές, άλλοτε ήταν ζώα, άλλοτε μάγοι! Ω, τώρα φοβάστε λίγο, αγαπητά μου παιδιά; Δεν υπάρχει λόγος να φοβάστε, πραγματικά! Ήταν καλοί άνθρωποι και η γιαγιά τους συμπαθούσε πολύ.

Αλλά όπως πάντα, δεν είναι όλοι οι άνθρωποι τόσο καλοί και χαρούμενοι, και συνέβη σε μερικούς ανθρώπους να μην τους αρέσει πια αυτή η διασκέδαση. Είμαι σίγουρος ότι γνωρίζετε την ιστορία ενός θλιβερού βασιλείου, σωστά; Λοιπόν, αυτοί οι κακοί άνθρωποι απαγόρευαν στους καλούς ανθρώπους και στη γιαγιά Ντόμρα να κάνουν τον κόσμο ένα πιο ευτυχισμένο μέρος για να ζει κανείς. Και έτσι, η γιαγιά Ντόμρα έπρεπε να εξαφανιστεί. Ω, μην λυπάστε, αγαπητά μου παιδιά. Κανείς δεν ξέχασε τη γιαγιά μου, το αντίθετο μάλιστα.!

Σύντομα οι άνθρωποι λυπήθηκαν πολύ. «Τι έκανε τον κόσμο μας πιο όμορφο και χαρούμενο;» προσπαθούσαν να θυμηθούν. Πόσο τυχεροί που οι καλοί άνθρωποι δεν ξέχασαν τη γιαγιά Ντόμρα και τον όμορφο ήχο της. Θυμούνταν ακόμα πολύ καλά τη χαρούμενη φωνή της. Και έτσι, αγαπημένα μου παιδιά, εμφανίστηκε στον κόσμο.

Μοιάζω πολύ με τη γιαγιά μου, είμαι χαρούμενη σαν κι αυτήν, και άρχισαν να με φωνάζουν μπαλαλαίκα. Αναρωτιέστε γιατί; Δεν θα σας πω, γιατί ακόμα και κακοί άνθρωποι θα μου το απαγόρευαν! Έτσι, αντί για τις μεγάλες πόλεις, άρχισα να παίζω και να κάνω τους ανθρώπους στα χωριά χαρούμενους. Έχω τρεις χορδές, μερικές φορές τέσσερις, όπως η γιαγιά μου! Το μόνο πράγμα... λοιπόν, αγαπητά μου παιδιά, θυμάστε το μεγάλο στρογγυλό κεφάλι της γιαγιάς Ντόμρα; Με έφτιαχναν κρυφά στο σπίτι για να μην έχω πολύ χρόνο τα βράδια. Και επειδή ήταν πολύ πιο εύκολο να κόβω όμορφα σχήματα στο ξύλο, μοιάζω με τρίγωνο!

Να θυμάστε, αγαπητά παιδιά, όταν βλέπετε μια ρωσική στρογγυλή κιθάρα, μπορείτε να την ονομάσετε Ντόμρα. Στη γιαγιά άρεσε να την γαργαλάνε με ένα φτερό πουλιού ή ένα κοντό ξύλινο ραβδί. Όσο για μένα, μια τριγωνική μπαλαλαίκα, μη διστάσετε να με γαργαλήσετε με το δάχτυλό σας! Τέλος πάντων, αυτός ήταν ο 18ος αιώνας. Σήμερα μπορείτε να με δείτε σε διάφορα σχήματα, αλλά η τριγωνική είναι ακόμα η πιο συνηθισμένη, όχι μόνο στη Ρωσία!